

Bayer Zsolt: Jövünk le a varázshegyr?!

2022 augusztus 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A terror mibenléte abban áll, hogy hamarosan Thomas Mann is tiltólistára kerül majd.

Nincs hová bújni a hírek előtt. Nincs hová bújni a világ előtt. Nincs hová bújni önmagunk előtt. Nincs hová bújni illúzióvesztéseink, kijózanodásaink előtt. Csak egy nap, találomra: 43 ezer orosz katona esett el Ukrajnában. 17 ezer ukrán menekült egyetlen nap alatt. A brit hírszerzés szerint meggyengítették az oroszok pozícióit az ukránok támadásai a Dnyeper hídjai ellen. Az oroszok megsemmisítettek egy HIMARS rakétarendszert. Kína további hadgyakorlatokat hajt végre Tajvan partjainál. Együtt gyakorlatozik a kínai és a thaiföldi hadsereg. Medvegyev szerint Európában is vannak atomerőművek, azokat is érheti „baleset”. Ha az ukránok tovább lövik a zaporizzsjai atomerőművet, Oroszország atomcsapást fog mérni Washingtonra és Londonra. Megszűnhet a diplomáciai kapcsolat Moszkva és Washington között. Csak egy nap, találomra...

De nincsen hová menni, menekülni. Talán megérett a világ a pusztulásra. De ez nem lehet az isteni terv része. Csak az emberi „tervek” folyománya. Kár, hogy a világ irányítói és hatalmasai soha nem mondanak igazat, soha nem színté. Vagy ha színtén hiszik, amit mondanak, annál rosszabb. Mert akkor mindig istennek képzelik magukat.

Csak egy nap találomra.

Mindig így kezdődött. Aztán a hullahegyek és a romok tetején mindig jött a fogadkozás, hogy soha többé. De mégis, de igen. Mi történt megint, mi történhetett? Túl sokan lettünk talán. És tényleg sárkányfogvetemények vagyunk.

Jövök lefelé a varázshegyről. Kevés izgalmasabb és időszerűbb van ma Thomas Mann remekművénel. Örök tanulság: minden megtörtént már. „– Az iszlám liberalizálódása! – gúnyolódott Naphta. – Kiváló. Felvilágosult fanatizmus. Remek.” Naphta az örök, az elviselhetetlen cinikus. De milyen igaza van. Száz év telt el azóta, és most itt ülünk és nézzük, érezzük az iszlám „felvilágosult” fanatizmusát, arcunkba liheg a középkori valósága, miközben örök széplelkek és liberálisok (kiknek orcáján a nyál csorog) és számítógézes emberek ordítják a fülünkbe ellentmondást nem tűrve, hogy ez így jó, ennek így kell lennie, így csodás és sokszínű a világ.

„Mi egyébre való a politika, mint arra, hogy alkalmat adjanak egymásnak a kölcsönös erkölcsi kompromittálásra?” És akkor kérdezzük meg a cinikus Naphtával együtt, újra: tényleg, mi egyébre? Nézzetek körül idehaza és a nagyvilágban, és mondjatok egy, csak egy helyet, ahol nem ez a politika első számú célja. S ebben a politikacsinálásban ma már a liberális sajtó viszi a vezető szerepet. S akinek távolabbi céljai vannak, aki messzebb lát, mint a holt napi vezércikk és a Facebook-lájkok, az a legnagyobb ellenség. Tíz-, húszéves távlatokról beszélni manapság? Populizmus! Nácizmus!

„Ó, Bécs! Valószínűleg azért aggódik ezért a világméretű kerékkötésért, mert a korhadó impériumban, amelynek Bécs a feje, a Német-római Szent Birodalom múmiáját véli felismerni!” Ez már nincsen így, mondhatja bárki és joggal, kit érdekel ma már Bécs. De helyettesítsük csak be Bécset Washingtonnal – ugye, mindjárt másképpen csengenek Naphta száz évvel ezelőtti, cinikus szavai? Hát még a folytatás. „Uram, a demokrácia még a Kremltől is többet remélhet, mint a bécsi Hofburgtól, és szégyen, gyalázat Luther és Gutenberg országára. [...] Akarni mindig csak a végzetet lehet. A kapitalista Európa a maga végzetét akarja.”

Ma már – ó, Istenem! – Európa nem csak akarja önnön végzetét, de mindent meg is tesz érte. S bár a Kremltől továbbra sem remélhetünk több demokráciát, de ugyan miféle demokráciát remélhetünk Brüsszeltől vagy Washingtontól? Erre kellene egyszer adni egy színté választ. Legalább most, lefelé a varázshegyről. De nincsen válasz, semmilyen. Így aztán egyre többen sóhajtanak: a Kreml legalább maszkulin. Legalább valamilyen. Szemben a végképp semmilyen, feminin és affektáló Nyugattal. Bizony, nem lehet elégszer elmondani: már nem szent Kelet vesztett varázsa ez a gyalázatos jelen, hanem a szent Nyugaté. Legyen átkozott ezért. Legyen átkozott minden odavesztett illúziónkért.

„Hogy a reneszánsz hozta világra mindezt, amit általában liberalizmusnak, individualizmusnak, polgári humanizmusnak neveznek, azt magamtól is tudtam, szófejt? hangsúlyozása azonban hidegen hagy, mert

eszményeinek vívó és vívódó, heroikus korszaka réges-rég leáldozott, ezek az eszmények halottak vagy legalábbis halódnak, s a lábuk, amelyek végleg eltávoznak tőlük, már a küszöbön állnak. Ha nem csalódom, maga forradalmárnak nevezi magát. De ha azt hiszi, hogy az eljövendő forradalmak eredménye szabadság lesz, erőtlen téved. A szabadság elve az utóbbi öt évszázadban beteljesült és túlélte magát.

[...] »Császár leszen a pénz«: ez a jóslat a tizenegyedik századból származik. Remélem nem tagadja, hogy ez szó szerint bekövetkezett, és az élet ezzel teljességgel az ördögé lett. [...] Mondhatom, vakmerő kíváncsiság ez egy olyan társadalmi osztály szószólójától, amely annak a szabadságnak a hordozója, amely tönkretette a világot. Szükség esetén lemondok ellenvetéseiről, mert ismerem a polgárság politikai ideológiáját. Céljuk a demokratikus impérium, a nemzeti államelv univerzálissá fokozása, a világállam.”

Naphta csak egy dologgal nem számolt, a legfélelmetesebbel: azzal, hogy a liberalizmust, az individualizmust és a polgári humanizmust a liberálisok, az individualisták és a humanisták távozták el végképp, akik mindebből előbb viccet és közröhejt, utóbbi terrort fabrikáltak. Ez a mi korunk valósága. S a terror mibenléte abban áll, hogy hamarosan Thomas Mann is tiltólistára kerül majd. Mert odakerül minden, csak idő kérdése. Thomas Mann ugyanis fehér, európai és XX. századi. Ez pedig manapság olyasféle bűn, mint egykoron volt zsidónak lenni. S ezt esetleg még megmentheti (állítólagos) homoszexualitása, de lehet, hogy a varázshegy miatt már az is kevés lesz.

Jövök lefelé a varázshegyre. Odafönt hagytam mindenem. A századot, amelyben éltem, s a századot, amelyben majd meghalok. S nyilvánvalóvá vált, hogy a kettő között nincsen átjárás. Soha még az emberi história ismert korszakaiban nem volt akkora, áthidalhatatlan különbség és ellentét apák s fiúk generációja között, mint ma.

Jövök lefelé a varázshegyre. Olvasom egy nap, csak egy nap híreit, s félek, ennek vége van. S aztán még kezembe akad Alain Delon nyilatkozata, amelyet egészen különös alkalomból adott. Történt, hogy a Francia Filmakadémia Alain Delonnak ítélte volna oda az Arany Pálma életműdíjat. Egy, az Egyesült Államokban (hol máshol?) indult petíció agresszív módon arra kéri az akadémiát, hogy ne ítélje oda neki a díjat, mert Delon egész életében „rasszista, szexista és progresszióellenes” volt.

A Ra3 interjú készített ezzel kapcsolatban vele, s Alain Delon kijelentette: „Nem igazán van miért tovább is itt maradnom. Hosszú és rendkívül szép életem volt egy olyan világban, amely, eleinte legalábbis, normálisnak tűnt. Voltak gyönyörű nők, jó ételek, minőségi barátaim és kultúra. És a dicsőség, nem mintha feltétlenül akartam volna, de meghozta számomra az emberek szeretetét és megbecsülését, amit nem lehet számszerűsíteni.

Következésképpen üzenem az akadémiának, hogy folytathatja a petíciót, ez a trófea egyáltalán nem érdekel.

Mindazonáltal érdekel, sőt rendkívül aggaszt, hogy hova tart ez a kicsavart világ, kifordulva a természetesség és a normalitás tengelyéből. Ez az ország, Franciaország, amely egy robespierre-i jakobinizmus borzalmait generálta és élte át. És azután a franciák, az Isten szerelmére, megszűntek nagy nemzet lenni. Még a barátom, Gerard Depardieu is elment Oroszországba két okból: 1.: Megakadályozni, hogy a globalista adótörvény elvegye a sok erőfeszítéssel megkeresett pénzét. 2.: Nem tudott több korrekciót csinálni! Egyszer csak panaszkodni kezdett, hogy már csak két francia maradt az egész stábból, a kábelek és a lámpák. – Hogy a fenébe – kérdezte tőlem –, hogy készítsünk filmeket az ősi keltákról és gallokról Hamiddal és Abdullahhal? Én is követtem volna, természetesen, de engem érdekel a klíma, érzékenyebb vagyok a hidegre, mint ő. Szóval, aki akarja, vigye el a díjat, de kérem, a nagy Hasek szavaival: – Emberek, legyetek éberek, kirántják a szőnyeget a lábatok alól, és elveszik az utolsó jogot, hogy istenítsék az emberi természetet! Csak nem rúgtunk meg mindannyian, hogy éppen az USA-ból, az antikrisztus országából vegyünk a fényt, amely visszafordíthatatlanul a politikai korrektség és az erkölcsi relativizmus szakadékába zuhan?”

De. Igen. Megrúgtunk. Sokkal jobban, még ennél is.

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló